

Engelsiz Yaşam

– KONUK YAZAR · 07 Aralık 2017

ENGELSİZ YAŞAM

Kimi zaman yaralı olunca, kendi içgüdülerimizle anca birinin yarasını anlayabiliriz. Hayatı tecrübeleriyle yaşayan ve kendi derdine merhem olan insanlar dimdik ayakta durmayı becermiş insanlardır. An gelir hüzne bulanır sabır da. Bir tutam çiçek, bir avuç iyilik tozu bal olur kanayan yüreklere. Kişisel gelişim öykülerini, sevgi ve iyilik içeren yazıları sever misiniz bilmem. Bazen okudukça o satırlarda hüznümlendiğim olur, hele ki bizzat yaşanmış hayat hikâyeleri kaleme alınmışsa daha da ilgiyle not alıp okuyucuma da duyurma telâşına düşerim. Karşıdaki insanın acısını en iyi, aynı yarayı taşıyan insan anlar sanırım.

'MANOLYA KOKULU HİKÂYELELER' adlı kitapla tanışmıştım bir öğrencimin elinde görünce ve eser YAKAMOZ KİTAP yayınevi ürünüydü. Normalde yayınevi isimlerini reklam gibi paylaşmam ama okumak isteyenler olur diye burada saygıyla isim belirttim. Kokulu kitap hâlinde çok sayıda basılmış, birbirinden güzel 42 adet hikâyeden derlenen bir eser. MENEKŞE KOKULU HİKÂYELELER, PAPATYA KOKULU HİKÂYELELER'in ardından MANOLYA KOKULU HİKÂYELELER adıyla aynı yayınevının devamı olan bu kokulu hikâyeler serisi epey ilgi görmüş. Oradan bir yazıyı not almıştım kalemime:

SAKAT KÖPEK YAVRUSU

Hayvan dükkânı sahibi olan adam bir tabela hazırlamış. 'Satılık Köpek Yavruları' yazan bu tabelayı kapıya asmış. Çocukların böyle yazılara ilgi gösterdiklerini biliyormuş. Çok fazla zaman geçmeden kapıda bir çocuk belirmiş.

"Köpekleri kaç liraya satıyorsunuz?" diye sormuş.

Dükkân sahibi, "25 liradan 50 liraya kadar değişiyor," diye cevaplamış.

Küçük elini cebine götürüp çıkan bozuklukları saymış ve "3 lira 65 kuruşum var, en azından yavrulara bakabilir miyim?" diye sormuş.

Dükkân sahibi yüzündeki gülümsemeye bir ıslık çalmış ve arkadaki kulübeden büyük bir köpek ve peşinde koşturan beş tüy yumağı çıkmış. Yavrulardan bir tanesi oldukça arkadan geliyormuş. Küçük çocuk topallayan yavruyu gösterip, "Onun nesi var, neden öyle yürüyor?" demiş.

"Veteriner baktı ona. Arka bacağına kemiğinde bir sorun varmış, o yüzden hep öyle topallayacak," diye açıklamış dükkân sahibi.

Küçük çocuk bu duyduklarından sonra heyecanla, "Ben onu almak istiyorum!" demiş.

Dükkân sahibi, "Hayır evladım onu almak istemezsin, hem istesen bile parayla olmaz zaten," demiş.

Birden küçük çocuğun morali bozulmuş, yüzü düşmüş. Gözlerini dükkân sahibinin gözlerine dikip, “Hayır! O da diğerleri gibi para karşılığında alınmayı hak ediyor. Şimdi size 3 lira 65 kuruşumu vereceğim ve borcum tamamlanana kadar her hafta 1 lira getireceğim!” demiş.

Dükkân sahibi ısrar etmeye devam etmiş: “Bak oğlum, o senin istediğin gibi koşup zıplayabilecek, oynayabilecek bir köpek yavrusu değil.”

Küçük çocuk o anda pantolonunun paçasını yukarı çekip bacağını destekleyen demir çubuğu göstermiş. Sonra da gözlerini tekrar yukarıya çevirip, “Ben de koşamıyorum işte. Bu yavru köpekçığın onu anlayacak birine ihtiyacı var!”

Seni senden iyi yahut en az sen kadar derinden hislerle anlayanlar az olur etrafında. Engelli bir köpek yavrusu bile bir engelli çocuğun kalbinde büyür aynı sevgiyle ve aynı değeriyle. Engelleri aşarsak kalkar ön yargılar ve engelsiz bakışlarla can olur gönül dünyamız. Engel sizsiniz, engelli olup göremeyenler sizsiniz ve en büyük engel de vicdanınız olsa gerek.

Parayla ölçülemez ya hani sevgi, ufacık bir harçlık bile bereket bulur mini porselen kumbaralarda. Bir iken bin olur her bir madenî para, nar bereketi çoğalır hayır yolunda. Nar tanesi gibi bereketin timsalidir karşılıksız yapılan her bir iyilik. Bir aşure bereketi tat olur dudaklarda, sevgi ev kuruverir damağımıza. Engelleri yok etmenin yoludur empati yapmak da. Karşımızdakini kendi yerimize koyunca nasıl da ballanır şefkat elleri ve derya olur huzur mevsimi.